

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ
ร่วมกับการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

พิชญพรพรรณ ศรีมูลเรือง

อาจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Received 19/06/23 Revised 23/08/23 Accepted 27/12/23

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ร่วมกับการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่หวาน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 90.08/90.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมและเป็นรายข้อทุกข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.77, S.D.= 0.15)

คำสำคัญ: ผลการใช้, แบบฝึกทักษะ, การแต่งกลอนสุภาพ, การสอน, แนวคิดของโรเบิร์ตกาเย

**A Study of Learning Achievement by using skill practice about
composing Klon Supap by teaching concept of Robert Gagne
for Pratomsuksa 6 Student**

Pitchayapornpan Srimoonruang

Lecturer at Department of Thai Language,

Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University.

Received 19/06/23 Revised 23/08/23 Accepted 27/12/23

Abstract

This objectives of this study were 1) to assess the efficiency of skill practices in composing Klon Supap when taught through the instructional concept of Robert Gagne, with a targeted proficiency level of 80/80 for Prathom Suksa 6 students; 2) to examine the learning achievements of Prathom Suksa 6 students in response to skill practice in composing Klon Supap, guided by the conceptual framework of Robert Gagne; and 3) to evaluate student satisfaction with the skill practices in composing Klon Supap, alongside teaching based on the concept of Robert Gagne. The sample comprised 30 Prathom Suksa 6 students selected through purposive sampling from Ban Mae Wan School, Doi Saket District, Chiangmai Province, studying in the second semester of the 2022 academic year. Data analysis involved mean, standard deviation, and percentage. Results indicated that the efficiency of skill practices exceeded the required proficiency level at 90.08/90.11. Learning achievements, as measured by posttest scores, demonstrated a significant improvement over pretest scores at the 0.05 level. Moreover, students reported the highest level of satisfaction with the skill practices, receiving instruction grounded in the concept of Robert Gagne, with a mean score of 4.77 and a standard deviation of 0.15.

Keywords: Results of Using, Skill Practices, Composing Klon Supap, Teaching, Concept of Robert Gagne

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษาไทยเป็นสมบัติทางด้านวัฒนธรรมซึ่งก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพของคนในชาติและส่งเสริมบุคลิกภาพของคนไทยให้มีความเป็นไทย แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษในการประดิษฐ์ตัวอักษรไทยขึ้นใช้ ได้มีการนำเอาภาษามาสังสรรค์ให้เป็นผลงานทางด้านการประพันธ์หรือบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ ที่มีคำสัมผัสสอดคล้องกัน อันก่อให้เกิดความไพเราะและช่วยให้จดจำเนื้อความของบทร้อยกรองได้ง่ายขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้ของครูกลุ่มสาระวิชาภาษาไทยในปัจจุบันนั้น ผู้สอนขาดทักษะและเทคนิคในการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีความเข้าใจว่าการแต่งบทร้อยกรองเป็นเรื่องของพรสวรรค์ คนที่มีพรสวรรค์เท่านั้นจึงจะสามารถแต่งบทร้อยกรองได้ คิดว่าบทร้อยกรองเป็นเรื่องที่ยาก นักเรียนก็แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพไม่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ขาดความรู้ และคิดว่าการแต่งกลอนเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ ไม่สนุก เป็นเรื่องที่ยุ่งยาก ขาดการได้รับการฝึกฝนจากผู้สอน ดังที่ เนาวรัตน์ ศรีนุ่น (2549, น. 15) กล่าวว่า การแต่งกลอนสุภาพมีลักษณะที่แตกต่างจากงานเขียนร้อยแก้วเพราะมีฉันทลักษณ์บังคับและต้องมีเนื้อหาที่ใช้ศิลปะภาษาให้ไพเราะซาบซึ้งสำหรับการจัดการเรียนการสอนแต่งกลอนสุภาพที่ผ่านมา ยังพบปัญหา กล่าวคือ ครูผู้สอนบางโรงเรียนไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านภาษาไทยโดยตรง ส่งผลให้ไม่ค่อยสนใจคิดว่าการแต่งบทร้อยกรองเป็นเรื่องยาก ผู้ที่จะแต่งบทร้อยกรองได้คือผู้ที่มีพรสวรรค์ทางด้านการแต่งบทร้อยกรองเท่านั้น ครูจึงไม่ค่อยสอนเรื่องนี้ บางคนบังคับให้นักเรียนท่องจำจากในหนังสือเรียนโดยที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือไม่เกิดความซาบซึ้งในข้อความนั้นเลย ในบางโรงเรียนแม้ว่าจะมีการสอนแต่งกลอนสุภาพอยู่บ้างแต่ลักษณะการสอนเป็นเพียงการอ่านกลอนสุภาพแล้วแปลความหมายให้นักเรียนฟังหรือเพียงหัดแต่งตามฉันทลักษณ์แค่นั้น สอดคล้องกับ วสุณี รักษาจันทร์ (2541) ก็ได้กล่าวถึงปัญหาของการแต่งบทร้อยกรองว่า ศิลปะของการประพันธ์เกิดจากประสบการณ์และจินตนาการของผู้เขียนที่ถ่ายทอดผ่านตัวอักษรสู่ผู้อ่าน การที่จะรวบรวมความคิดว่าจะเขียนอะไร เป็นสิ่งที่ไม่ยากนัก ปัญหาสำคัญอันเกิดจากการคิดและการเขียนนั้นทำให้หลายคนท้อแท้ ไม่ฝึกและพัฒนาตนเอง หากมีความพยายามความตั้งใจและได้รับโอกาสรวมทั้งมีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมแล้วการคิดและการเขียนสามารถพัฒนาได้หากมีความพยายาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านแม่หวาน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2562 – 2564 โรงเรียนได้กำหนดเป้าหมาย การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ที่ร้อยละ 80 พบว่า ปีการศึกษา 2562 นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 45 ปีการศึกษา 2563 เท่ากับร้อยละ 48 และ ปีการศึกษา 2564 เท่ากับร้อยละ 50 ซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด ไว้คือ ร้อยละ 80 แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่หวาน จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ปีการศึกษา 2562		ปีการศึกษา 2563		ปีการศึกษา 2564	
	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย	คะแนน	เป้าหมาย
1. การแต่งบทร้อยกรอง	45	80	48	80	50	80
2. การอ่านออกเสียง	78	80	79	80	80	80
3. การเขียนจดหมาย	79	80	79	80	80	80
4. การท่องจำบทอาขยาน	80	80	79	80	80	80

ที่มา : (วิชาการโรงเรียนโรงเรียนบ้านแม่หวาน, 2565, น. 7-8)

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าหน่วยการเรียนรู้ที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ มีคะแนนยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายของโรงเรียนคือ ปีการศึกษา 2562 ได้คะแนนร้อยละ 45 ปีการศึกษา 2563 ได้คะแนนร้อยละ 48 และปีการศึกษา 2564 ได้คะแนนร้อยละ 50 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์โรงเรียนกำหนดคือ ร้อยละ 80

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อวัตกรรมที่มีความสำคัญสำหรับครูและนักเรียนที่ช่วยให้ การเรียนรู้ของดีขึ้นช่วยผ่อนแรงและประหยัดเวลาเพราะแบบฝึกทักษะสามารถนำไป ฝึกกิจกรรมนอกเวลาเรียนหรือชั่วโมงสอนซ่อมเสริมได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนได้คงทน เกิดความสนุกสนาน จึงเป็นเครื่องมือทบทวน ความรู้และฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินตนเองได้ ดังนั้นแบบฝึกทักษะ

จึงเป็นสื่อวัตกรรมการที่ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาวิชาภาษาไทยสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของ ภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัดที่ ท 4.1 ป.6/5 การแต่งบทร้อยกรอง กลอนสุภาพ โดยแบบฝึกจะช่วยพัฒนาความสามารถให้กับผู้เรียนได้มีความความสามารถเพิ่มขึ้นและ ยังช่วยให้ผู้เรียนหันมาสนใจในเนื้อหา และช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น อีกด้วย ดังที่ มาริสา เหมันต์ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแต่ง คำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียน การสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.33/75.31 (E_1/E_2) หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.42$, S.D.=0.59) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา พาทิรมย์ (2555) ได้ศึกษา การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.12/90.12 มีค่าดัชนี ประสิทธิภาพเท่ากับ 0.8005 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.48)

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อวัตกรรมการประกอบการจัด การเรียนการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย่นั้นเป็นหนึ่งเทคนิคการสอนที่มีระบบโดย การเชื่อมโยงการจัดสภาพการเรียนการสอนที่เป็นสภาวะกายภายนอกตัวผู้เรียน ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภายในซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมอง ของคนเราโดยการทำงานของสมองคล้ายกับการทำงานของคอมพิวเตอร์ในระบบการ จัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ (ทิศนา แคมมณี, 2557) กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย่ ประกอบด้วยระบบการสอน 9 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นสร้างความสนใจ (Gain attention) 2) ขั้นบอกวัตถุประสงค์ (Specify objective) 3) ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Activate prior knowledge) 4) ขั้นนำเสนอเนื้อหา ใหม่ (Present New Information) 5) ขั้นชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ (Guide learning) 6) ขั้นกระตุ้นการตอบสนองบทเรียน (Elicit response) 7) ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับ (Provide feedback) 8) ทดสอบความรู้ใหม่ (Assess performance) และ 9) ขั้นสรุปและนำไปใช้ (Review and transfer) (Gagne, 1985) ดังนั้นแล้วหลักการสอนทั้ง 9 ขั้นเป็นขั้นตอน

การสอนที่ได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะกับการใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อ นวัตกรรมประกอบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการสอนมีประสิทธิภาพ และเข้าถึงผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น เป็นขั้นตอนการสอนที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และจดจำ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี รวดเร็ว และจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนา คุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ดีมากที่สุดวิธีหนึ่ง ดังที่ ภัทรพงศ์ คู่กระสังข์ (2551) ได้ทำ วิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ของโรเบิร์ตกาเย เรื่อง การเขียนเว็บเพจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $81.45/82.05$ มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6700 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะวรรณ กันภัย (2558) ได้ทำวิจัยในเรื่อง ผลการเรียนรู้ แบบผสมผสานตามแนวคิดของกาเย เรื่อง คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ $87.75/89.50$ มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7494 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

จากสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ร่วมกับการสอน ตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภท กลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งแบบฝึกทักษะดังกล่าวนี้จะสามารถ นำไปใช้พัฒนาความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองของนักเรียนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของโรงเรียนได้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ร่วมกับการสอน ตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2.2 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ร่วมกับการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ร่วมกับการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและสอบหลังเรียน (One group Pre-test Post-test Design) (วาโร พึ่งสวัสดิ์, 2546) โดยมีลักษณะของการทดลอง แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลอง One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T ₁	X	T ₂
T ₁	หมายถึง การทดสอบการทดลอง (Pre-test)		
X	หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ร่วมกับการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6		
T ₂	หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)		

3.1 ขอบเขตของการวิจัย

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่หวาน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้องเรียนรวม 80 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านแม่หวาน อำเภอดอยสะเก็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ได้โดย

การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีการคละนักเรียนให้มีความสามารถเท่า ๆ กันในแต่ละห้องเรียน

3.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

3.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

- 1) แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 2) การสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย

3.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ

3.3 ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสาระจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ยึดสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาไทย และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัด ท 4.1 ป.6/5 แต่งบทร้อยกรองเรื่อง กลอนสุภาพ โดยสร้างแบบฝึกทักษะได้ 3 เล่ม ดังนี้

เล่มที่ 1 สัมผัสสรรหา

เล่มที่ 2 เรียงคำคล้องจอง

เล่มที่ 3 ร้อยกรอง กลอนสุภาพ

3.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 1) การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามรูปแบบของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งทำให้ครูมีสื่อและนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ แก้ไขปัญหาการเรียนรู้ได้
- 2) แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นสามารถเป็นแบบอย่างและสามารถใช้อ้างอิงหรือเป็นแนวทางให้ครูนำไปปฏิบัติต่อไปได้

3) แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นี้ ได้มีการเผยแพร่ในเครือข่ายโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต่าง ๆ จนทำให้ครูได้นำไปใช้

3.5 เครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 เล่ม ได้แก่ เล่มที่ 1 สัมผัสสรรษา, เล่มที่ 2 เรืองรำคำคล้องจอง และเล่มที่ 3 ร้อยกรองกลอนสุภาพ

2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย่ จำนวน 11 แผน รวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย่ เป็นแบบ Rating scale 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3.6 การสร้างและหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดหลักสูตร สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

2) คัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับความสนใจและสาระมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะสาระที่ 4 หลักภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัด ท 4.1 ป.6/5 แต่งบท ร้อยกรอง

3) ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 จำนวน 3 เล่ม ได้แก่ เล่มที่ 1 สัมผัสพรรษา เล่มที่ 2 เริงร่าคำคล้องจอง และ เล่มที่ 3 ร้อยกรอง กลอนสุภาพ ตามองค์ประกอบของการสร้างแบบฝึกทักษะ

4) นำแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ที่ได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ ที่ปรึกษาแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาภาษา ตลอดจนให้คำแนะนำแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5) นำแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ที่ได้รับการปรับปรุงตาม ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่าง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านแม่หวาน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัด เชียงใหม่ เพื่อประเมินความเหมาะสมของคำชี้แจง ภาษา เวลา การวัดผลประเมินผล เรียบร้อยแล้วจึงนำไปทดลองใช้ (Tryout)

6) นำแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ที่ปรับปรุงแก้ไขและมีความ สมบูรณ์แล้วพิมพ์เป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

3.7 การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนตามแนวคิด ของ โรเบิร์ตกาเย เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และคู่มือการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เป็นแนวทาง ในการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เวลาเรียน คุณภาพของผู้เรียน สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การเรียนรู้

2) ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย และศึกษารายละเอียดของเนื้อหาเพื่อจัดหน่วย การเรียนรู้ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับเนื้อหาและสาระสำคัญ

3) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดของกระบวนการจัดกิจกรรมโดยการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเยจากตำรา งานวิจัยต่าง ๆ นำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้

4) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยสอนรูปแบบของ โรเบิร์ตกาเย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 11 แผน ตามองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ในด้านสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้ว มาวิเคราะห์หาค่าความเหมาะสม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 – 5.00 ขึ้นไป ถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ใช้ได้

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยสอนสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย ที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่หวาน จำนวน 1 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหา ระยะเวลา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

8) จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเยเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.8 การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง กลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือและตำราเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง แต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ สร้างเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสร็จแล้วนำเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย และทักษะพิสัย

5) วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้สูตร IOC พิจารณาคัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ถือว่าเป็นแบบทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

6) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านแม่หวาน จำนวน 25 คน

7) วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแล้วคัดเลือกข้อสอบที่ใช้ได้ไว้จำนวน 30 ข้อ พบว่า มีค่าความยากตั้งแต่ 0.36 ถึง 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.02 ถึง 1.00 ถือว่าใช้ได้

8) นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด, 2551: 96)

9) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3.9 การสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ ตลอดจนการเขียนข้อความที่ใช้ในแบบวัดความพึงพอใจ

2) สร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้ 4 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้ 2 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจตามเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง พึงพอใจมาก
ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง พึงพอใจน้อย
ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

3) นำแบบวัดความพึงพอใจที่สร้างเสร็จเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง (Validity) โดยพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องของข้อความรายการสอบถามแต่ละข้อกับเนื้อหาที่ต้องการวัด

4) ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 22 คน

5) นำแบบวัดความพึงพอใจที่คัดเลือกไว้ จำนวน 10 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

6) พิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้จริง

3.10 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) ปฐมนิเทศชี้แจงข้อตกลงการจัดการเรียนรู้ อธิบายถึงความสำคัญถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เข้าใจ

2) ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ จำนวน 30 ข้อ เพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน

3) ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ สอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 11 แผน ใช้เวลา 11 ชั่วโมง (รวมเวลาทดสอบก่อนและหลังเรียน)

4) หลังเสร็จสิ้นการใช้แผน 11 แผนแล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ

5) วัดความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ

3.11 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ดังนี้

1) หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3) หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยการสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. ผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 3 แสดงประสิทธิภาพของการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน (E_1)	210	189.17	4.01	90.08
คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน (E_2)	30	27.03	1.17	90.11

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน (E_1) มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 189.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.01 คิดเป็นร้อยละ 90.08 คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน (E_2) มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 27.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.17 คิดเป็นร้อยละ 90.11 ดังนั้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.08/90.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยใช้แบบฝึกทักษะสอนตามรูปแบบของโรเบิร์ตกาเย่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยใช้แบบฝึกทักษะสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนนสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	df	sig
ก่อนเรียน	30	12.43	4.28			
หลังเรียน	30	27.03	1.17	16.0536	28.00	0

*p < .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ สอนตามรูปแบบการสอนของโรเบิร์ตกาเย่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามรูปแบบของโรเบิร์ตกาเย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	เนื้อหาสาระน่าสนใจ ทันสมัย	4.82	0.39	มากที่สุด
2	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงกับจุดประสงค์	4.47	0.51	มากที่สุด
3	ชอบเมื่อครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.82	0.39	มากที่สุด
4	สื่อ/นวัตกรรมการเรียนรู้ตรงกับเนื้อหาสาระ	4.94	0.24	มากที่สุด
5	ภูมิใจที่ได้ร่วมกิจกรรมการเรียนกับเพื่อนๆ	4.65	0.49	มากที่สุด
6	พอใจคะแนนที่ข้าพเจ้าได้ทำแบบฝึกทักษะ	4.82	0.39	มากที่สุด
7	ชอบที่ครูถามคำถามหลังจากการเรียนแต่ละครั้ง	4.64	0.49	มากที่สุด
8	คุณครูมักจะชมและให้แรงเสริมเสมอ เมื่อตั้งใจทำกิจกรรม	4.82	0.39	มากที่สุด
9	มีความพึงพอใจสื่อทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระได้มากยิ่งขึ้น	4.95	0.25	มากที่สุด
10	ระยะเวลาของการจัดกิจกรรมไม่สัมพันธ์กับกิจกรรม	4.82	0.39	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.77	0.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามรูปแบบของโรเบิร์ตกาเย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมและเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D.= 0.15) โดยข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ข้อ 9 มีความพึงพอใจสื่อทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระได้มากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.95$, S.D.= 0.25) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อ 10 ระยะเวลาของการจัดกิจกรรมไม่สัมพันธ์กับกิจกรรม ($\bar{X} = 4.47$, S.D.= 0.51)

5. สรุปและอภิปรายผล

5.1 สรุปผลการวิจัย

1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามรูปแบบของโรเบิร์ต กาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 90.08/90.11 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามรูปแบบของโรเบิร์ตกาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.7147 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 71.47

3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ สอนตามแนวคิดโรเบิร์ตกาเย่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.77, S.D.= 0.15)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามแนวคิดของโรเบิร์ตกาเย่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่หวาน ผู้วิจัย อภิปรายผลดังนี้

1) ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามรูปแบบของโรเบิร์ตกาเย่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.08/90.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสร้างแบบฝึกทักษะดังกล่าว ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามหลักการสร้างที่มีการวางแผนเป็นอย่างดี ผ่านกระบวนการและขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบทำให้ได้แบบฝึกทักษะที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน ตรงตามจุดประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับ และมีเฉลยท้ายกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปปรับปรุงการเรียนรู้ของตนได้ และผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ส่งผลให้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังที่ ฟอสเกต (Fosgate, 2001) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจับคู่ห้องบทร้อยกรอง แบบปากเปล่าของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นเรียน เกรด 8 ซึ่งเป็นเด็ก

ที่มีความสามารถพิเศษ จำนวน 4 คู่ โดยการสุ่มเลือกจากโรงเรียนขนาดกลาง พบว่า ผลลัพธ์ที่เกิดจากนักเรียนในการจับคู่ห้องบทร้อยกรองแบบปากเปล่าทั้งก่อนและหลังมีความแตกต่างกันเล็กน้อยสามารถนำบทร้อยกรองไป เชื่อมโยงเพื่อปรับใช้ในชีวิตจริง สอดคล้องกับ รินณา วิภาทานัง (2554) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะมุ่งสู่ประสบการณ์ ภาษา โรงเรียนบ้านจอกขวาง พบว่า มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.75/90.70 ค่าดัชนี ประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.73 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2) ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามรูปแบบของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.7147 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 71.47 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ลงมือ ปฏิบัติจริงตามขั้นตอนจากง่ายไปหายาก อีกทั้งกระบวนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนได้ใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ในการสร้าง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความจำ เข้าใจ นำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และ ประเมิน และยังได้ผ่านขั้นตอนการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการนำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก และค่าสัมประสิทธิ์ ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง ส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังที่ จุริก ทักษิณ (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรม ทักษะการเขียนกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือผลสัมฤทธิ์ (STAD) พบว่ามี ประสิทธิภาพ เท่ากับ 94.68/93.87 ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.8207 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.52 และสอดคล้องกับ วิทยา พาภิรมย์ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.12/90.12 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8005 นักเรียนมีความก้าวหน้า

ทางการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 80.05 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D.= 0.48)

3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ โดยสอนตามรูปแบบของโรเบิร์ตกาเย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมและเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.77 โดยรวมและเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นผลเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีลำดับขั้นตอนและวิธีการที่หลากหลาย มีตัวหนังสือชัดเจน สวยงาม อ่านง่าย มีภาพประกอบน่าสนใจ เหมาะสม ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกเวลาที่ต้องการ ทำให้เกิดความสนใจใฝ่อยากเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรพงศ์ คู่กระสังข์ (2551) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ของโรเบิร์ตกาเย เรื่องการเขียนเว็บเพจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.45/82.05 มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6700 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 67.00 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย ปราการเจริญ (2555) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของเว็บช่วยสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ของโรเบิร์ตกาเย วิชา การประยุกต์คอมพิวเตอร์กับงานสถิติ บนระบบ Moodle LMS พบว่า มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.45/82.05 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6700 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก

6. ข้อเสนอแนะ

- 1) ผู้สอนสามารถพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ที่อย่างหลากหลายเพื่อช่วยให้การใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 2) การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะนั้น ควรคำนึงถึงวัยและระดับความสามารถของนักเรียน เนื้อหาในแบบฝึกทักษะแต่ละชุดจึงไม่ควรมากเกินไป เพราะทำให้นักเรียนเบื่อ
- 3) ควรปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะ เช่น ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบในการตรวจคำตอบจากเฉลย
- 4) ในการทำแบบฝึกทักษะอาจให้นักเรียนได้ฝึกทักษะนอกเวลา เช่น การทำการบ้านเสริมนอกเวลาเรียน หรือการค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชุมพร นำนานพนันท์. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสารสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ทิตนา แคมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2557). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- นัยนา สุทธิธรรม. (2517). ฉันทลักษณ์ไทยร่วมสมัยในการสอนแต่งคำประพันธ์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะวรรณ กันภัย. (2558). ผลการเรียนรู้แบบผสมผสานตามแนวคิดของกาเย่ เรื่องคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ภัทรพงศ์ คู่กระสังข์. (2551) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ของโรเบิร์ตกาเย่ เรื่อง การเขียนเว็บเพจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มารีสา เหมันต์. (2564). การพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน CIPPA ร่วมกับอินโฟกราฟิก. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รินณา วิธาทานัง. (2554). การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะมุ่งผู้ประสบการภาษาโรงเรียนบ้าน

- จอกขวาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิทยา พาริธมย์. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วสุณี รักษาจันทร์. (2541). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: เดอะบุคส์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กทม: ประสาน
การพิมพ์.
- สมชาย ปรากการเจริญ. (2555). *การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของเว็บช่วยสอนที่เน้น
กระบวนการเรียนรู้ของโรเบิร์ตกาเย่ วิชา การประยุกต์คอมพิวเตอร์กับงานสถิติบน
ระบบ Moodle LMS*. วิทยานิพนธ์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- Bower, G. H. & Hilgard, E. R. (1981). *Theories of learning*. (5th ed.). Englewood
Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Gagne, R. M. (1985). *The conditions of learning*. New York: Holt, Rinehart &
Winston.
- Fosgate, H. L. (2001). *Gifted middle school student collaboratively paired oral
responses to poetry*. (Unpublished doctoral Dissertation). University of
Gorgia. Athens, Georgia.
- Jame, D. L. (1998). *The use of humorous content material and student
attitude toward poetry*. (Unpublished doctoral Dissertation). Wayne
State University. Detroit, Michigan.
- Klein, S. B. (1991). *Learning*. New York: McGraw-Hill.
- McShane, M. R. & Von Glinow, M. A. (2000). *Organization behavior*. New York:
Irwin McGraw-Hill.